

РЕШЕНИЕ

№ 16653

гр. София, 12.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12278** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.220, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на Р. Д. Ц., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. Г., срещу решение № 32-550131/08.09.2023г. на Директор на Териториална Дирекция /ТД/ Митница Б., потвърдено с Решение № Р – 593/32-606948/26.10.2023г. на Директора на Агенция „Митници“, с което:

- на осн. чл. 77, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на ЕП и на Съвета от 09.10.2013г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза за стока № 1/ във връзка с внос на катастрофирал пътнически автомобил от САЩ – D. CHALLENGER, шаси -2C3CDZAG2FH750204/, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с MRN 20BG001008024807R9/18.09.2020г. определя митническа стойност в размер на 10 042,76 лв.

- на осн. чл. 77 пар. 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013г. за стоката възниква вносно митническо задължение. На осн. чл. 77, пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. митническото задължение възниква на датата на приемане на митническата декларация, а именно 18.09.2020г.

- на осн. чл. 85, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., при прилагане на ставка 10%

за вносно мито, съответстваща на декларирания тарифен код за стоката спрямо митническата ѝ стойност е определено вносно митническо задължение в размер на 1004,28 лв.

- на осн. чл. 55, ал. 1 от ЗДДС е определена данъчна основа при внос по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗДДС на стоката в размер на 11 047,04 лв.

- на осн. чл. 54, ал. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 77 пар. 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013г. и чл. 72 пар. 2 от същия регламент на датата на възникване на митническо задължение възниква задължение и за ДДС.

- предвид данъчната ставка от 20% съгл. чл. 66, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и на осн. чл. 67, ал. 1 от същия закон е определено задължение за ДДС при внос по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗДДС на стоката в размер на 2 209,41 лв.

- е определено за стока № 1 от МД MRN 20BG001008024807R9/18.09.2020г. на осн. чл. 105 пар. 3 и пар. 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. за вземане под отчет и досъбиране вносно мито в размер на 662,05 лв. и на осн. чл. 56 от ЗДДС във вр. с чл. чл. 105 пар. 3 и пар. 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. за вземане под отчет и досъбиране на ДДС в размер на 1 456,51 лв.

- е определена Р. Д. Ц. на осн. чл. 77, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. като длъжник за доплащане на вносно мито в размер на 662,05 лв. и на осн. чл. 83, ал. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 77 пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., като длъжник за доплащане на ДДС в размер на 1456, 551 лв.

- на осн. ч. 19б ал. 3 от ЗМ във вр. с чл. 108 пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. е определено на длъжника Р. Д. Ц. 10-дневен срок за заплащане на сумите, считано от датата на връчване на решението.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно и необосновано, издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при неправилно прилагане на материалния закон. Акцентира се, че в случая са представени всички необходими данни и документи, доказващи реалността на договорената цена на внесеня автомобил, в т.ч. фактура № 2645/25.07.2020г., с която се удостоверява плащането на продажната цена, както и документи, касаещи техническото състояние на автомобила. Счита се, че неоснователно митническите органи са оспорвали и отхвърлили декларирана митническа стойност, на база противоречиви сведения. Неправилно е определена митническата стойност на процесния автомобил -неправилно е приложена разпоредбата на чл. 74 от Регламент на ЕС № 952/2013г., доколкото е установена договорна стойност - реалната стойност, която е договорена и платена, по която е попълнена декларацията. Твърди се, че са нарушени реда и условията за провеждане на последващ контрол по чл. 84а-84м от ЗМ. Иска се отмяна на решението. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Г. поддържа жалбата по доводите изложени в нея. Подробни съображения излага в представени писмени бележки от

20.06.2024г. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът в съдебно заседание, не се представлява. С молба от 13.06.2024г. взема становище по хода на делото, оспорва жалбата, представя превод на документи. Подробни съображения излага в представени писмени бележки от 20.06.2024г. Претендира разноски. Алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не е изпратила представител.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Не са спорни между страните следните факти: На 18.09.2020 г. в ТД Митница Б. е подадена митническа декларация /МД/ с МД MRN 20BG001008024807R9/18.09.2020г. С нея е декларирано поставяне под митнически режим „допускане за свободно обращение“ на 1 брой “употребяван пътнически автомобил-катастрофирал“, марка D., модел CHALLENGER, тип CHALLENGER, дата на първа регистрация 01.01.2015г., работен обем 6 417, двигател: няма данни, шаси № 2C3CDZAG2FH750204, внос от САЩ. Митническата декларация е подадена съгласно разпоредбите на чл. 170 от Регламент /ЕС/ № 952/2013. Стоката и придружаващите я документи са представени от „Мирамар“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], в качеството му на пряк представител на получателя, съгласно разпоредбите на чл. 18 и чл. 19 от Регламент /ЕС/ № 952/2013. При митническото оформяне са представени придружаващи автомобила документи, съгласно чл. 163 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, вкл. и договор за покупка за автомобила от 15.05.2021г. между G. A. E. L. и жалбоподателката Р. Д. Ц., с посочена цена 2088 щатски долара.

По митническата декларация е деклариран метод за определяне на митническата стойност на база договорната стойност по реда на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. - действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с цел местоназначение митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Задействана е процедура по преразглеждане на декларираната митническа стойност и с писмо изх. № 32-323695/13.10.2021 г. на основание чл. 140, параграф 1 от Регламент за изпълнение №2015/2447 на Комисията, от декларатора е изискано представянето на допълнителни документи, информация и данни, относими към определянето на митническата стойност на декларираната стока. С писмо № 32-338740/26.10.2021 г., Р. Д. Ц. е представила допълнително изискани документи: извлечение от разплащателна сметка за заплащане на автомобил на стойност 2088 U., фактура № 2645/25.07.2020г., снимка на катастрофиралия автомобил.

Издадено е Решение № 32-153964/12.05.2022г. на Директора на ТД Митница Б., с което е определена нова митническа стойност за автомобила, като е задължена жалбоподателката да доплати публични държавни вземания в общ размер на 2 118,56 лв., от които 662,05 лв. за мито и 1 456,51 лв. за ДДС по митническата декларация МД

MRN 20BG001008024807R9/18.09.2020г., представляващи разликата между реално платените и подлежащите на плащане публични държавни вземания. То е обжалвано от Ц. и с Решение № Р-221/32-198686/16.06.2022г. на директора на Агенция „Митници е отменено и административната преписка е върната на компетентния митнически орган за ново произнасяне при спазване на нормативните изисквания и съгласно изложените в решението мотиви. Те са свързани с начина по който следва да се определи оценката на автомобила, както и за безспорно установяване, че реално платената или подлежаща на плащане цена на вещта е различна от декларираната пред митническите органи, както и за отстраняване на фактическа грешка в текста на решението. Т.е. констатирана е липса на мотивирова, от която да се изведат причини за неприлагането на чл. 70, параграф 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013. Сочи се, че когато митническите органи имат основателни съмнения, че платената цена е посочената в декларацията, следва да проявят активност и да изискат допълнителна информация и документи в подкрепа на декларираната цена, както и следва да извършат проверка на стоките на основание чл. 188, ал. 1, б. В от регламента. Едва когато след анализ на документите се установи, че митническата стойност на стоката не може да се определи, съгласно чл. 70 от регламента се преминава последователно към възможността стойността да се определи по някоя от буквите от а до г, на параграф 2 на чл. 74, а ако не може да се определи по този ред се прилага разпоредбата на параграф 3 на същата разпоредба – въз основа на наличните данни в ЕС, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на чл. 7 от Общото споразумение за митата и търговията и Глава III „Стойност на стоките за митнически цели“. При определяне на митническата стойност на употребяван автомобил следвало да се отчете износването и различията в екстрите, като можело да се назначи и експертиза. Сочи се , че въз

можността на митническите органи да отхвърлят декларирана митническа стойност не ги освобождава от задължението да мотивират и докажат съмненията си.

С тези мотиви решението е отменено и преписката е върната за ново произнасяне.

След отмяна на решение № № 32-153964/12.05.2022г. г. на директора на ТД Митница Б., административните органи са предприели следните действия:

При проверката била анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси). В Интернет страницата: <https://autoauctions.io> била открита информация за обявена продажна цена на аукцион, с дата 14.07.2020 г. за автомобил със същия VIN и „odometer 134 148 actual miles“ в страната на износа като публикуваната продажна цена била размер на 5 800,00 U. и превишава с 3 712 U. декларираната пред митническите органи цена в размер на 2 088,00 U. при декларирането за допускане за свободно обращение на стоката. В Интернет страницата: en.bidfax.info била открита информация за обявена продажна цена на аукцион, с дата 14.07.2020 г. със статус „Продадена“ за автомобил със същия VIN в страна на износа. Публикуваната продажна цена била в размер на 5 800,00 U. и превишавала декларираната пред митническите органи цена с 3 712,00 U. цена в размер на 2 088,00 U. при свободно обращение на стоката. Извършена била последваща проверка по линия на административна взаимопомощ, с писмо рег. №

32-6536/06.01.2023г. от Д. по вътрешна сигурност на САЩ, при която били предоставени сканирани документи, представляващи електронна информация за износ от системата на Службата за митнически и граничен контрол за ППС декларирани за износ от САЩ. В приложение към писмото от американските митническа администрация била посочена информацията относно: износител - „G. A. E.”L., 416 C. Way Suite 140 Longwood, FL 32750, САЩ пристанище на износ GA – G. и пристанище на разтоварване - 48702 - BOURGAS, B., както и данни за транспортния референтен номер – 69705670, за експортния превозвач – U. INTERCARGO L. 564 I. D., CARMEL, IN 46032, US и на плавателния съд NAPAG – L. A. L./ZIM V. 50E, като данните за плавателния съд са посочени и е при спедиторски коносамент № HLCUBSC2007BDVP0. В електронната износна информация било вписано името на краен получател и адрес: FREELINE L., 1, KRASTYO SARAFOV, F. 1, S., BG, номер на контейнер UACU5633586, както и данни за автомобил марка D. CHALLENGER STX, шаси: 2C3CDZAG2FH750204, който съвпадал с декларирания в митническата декларация MRN 20BG001008024807R9/18.09.2020г. автомобил, с посочена продажна цена или себестойност/ако не е посочена/ в размер на 5800,00 U..

Това разминаване на цената се сочи в обжалваното решение като основание за възникване на основателни съмнения в митническата администрация по отношение реалността на декларираната митническа стойност.

В хода на извършената проверка с писмо рег. № 32-496437/31.07.2023г. Р. Ц. е била уведомена за мотивите, на които ще се основава решението, като и е предоставен срок за становище. С писмо рег. № 32-533958/29.08.2023г. Ц. е направила възражения пред митническата администрация, предвид липсата на мотиви за прилагане на реда на чл. 74 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013, но не е представила нови доказателства.

В административното производство до наказващия орган е представено и становище относно проект на решение рег. № 32-587567/11.10.2023г., в което се сочи, че от направената справка се установява, че стойността в представения договор е занижена. Соци се, че стойността на автомобила е установена на база снимков материал на електронна страница за извършения търг, както и от допълнително представените документи от американските власти. Мотивирано е метода за определяне на стойността на автомобила - по чл. 74, параграф 3 от М..

Въз основа на тези допълнителни материали е издадено обжалваното решение.

По делото е представена и приета административната преписка. В съдебното производство жалбоподателката представя договор от 16.07.2020г. с превод на български език; фактура № 2645/25.07.2020г., талон на автомобила; документ за извършено плащане на цената на автомобила в размер на 2088 щ.д./всички с превод на български език. Допълнително ангажирани от ответната страна са легализиран превод на документи в оригинал, съдържащи се в административната преписка.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК, счита жалбата за основателна.

Обжалваният акт е издаден от Директор на ТД Митница С., който притежава качеството „митнически орган“ по смисъла на чл.5, т.1 от Регламент (ЕС) №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Към датата на издаване на обжалваното решение същият спада към митническата администрация на Република България, има качеството на длъжностно лице от митническо учреждение, което осъществява митнически надзор и контрол по смисъла на §1, т.9 от ДР на ЗМ, и изрично с приложимите към този момент разпоредби от националното законодателство е оправомощен да прилага определени митнически законодателни разпоредби и издава решения по прилагането на митническото законодателство.

С оспореното решение се извършва промяна на обстоятелства в митническа декларация във връзка с извършена проверка, от което възникват задължения за жалбоподателката и се определя размера на допълнителни задължения за мито 662,05 лв. и ДДС в размер на 1456, 551 лв.лв. или общо 2118,56лв. Тъй като съгласно чл.56 от ЗДДС начисляването на данъка при внос по чл.16 се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение, то актът е издаден от материално и териториално компетентен административен орган.

Решението е валидно издадено по прилагане на митническите разпоредби, поражда правни последици за адресата си и представлява административен акт, който на основание чл.220, ал.1 от ЗМ подлежи на обжалване по реда на АПК.

Актът е обективизиран в писмена форма и в него са посочени фактически и правни основания за издаването му.

Административният орган е приел, че декларираната от вносителя митническа стойност за автомобила не може да бъде определена по метода на договорената стойност - чл.70 от Регламент (ЕС) №952/2013, а същата следва да се определи съобразно чл.74, параграф 3 от Регламент (ЕС) №952/2013.

В Глава 3 от приложимия Регламент (ЕС) №952/2013, озаглавена „Стойност на стоките за митнически цели“, с член 69 е предвидено, че митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74.

В член 70 е регламентиран Метод за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, като в параграф 1 е предвидено, че „базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост“, а в параграф 2, че „действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за

вносяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на вносяните стоки. Изрично в параграф 3, букви „а“ до „г“ са изброени условия, които следва да са изпълнени кумулативно, за да се прилага договорната стойност.

В член 74 са регламентирани вторични методи за определяне на митническата стойност.

Съгласно параграф 1, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, а именно:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от вносяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на:

- разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на вносяните стоки;

- сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза;

- разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д),

докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, член VII от Общото споразумение за митата и търговията, Глава III на Регламент (ЕС) №952/2013.

Правила относно стойността на стоките за митнически цели са уредени и в Глава 3 на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (по-нататък Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

В член 140 „Неприемане на декларираните договорни стойности“ от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 са определени подробни правила за прилагането на член 70, параграф 1 от Кодекса. Съгласно параграф 1 на член 140, „Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация“. Според параграф 2, ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят стойността на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава, както и да мотивират решението си. На това принципно положение е основана и процедурата по член 140, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на член 22, параграф 7 от Регламент (ЕС) №952/2013, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Доколкото производството по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 е специфично и цели преодоляване на съмненията относно стойността на стоката, за да се гарантира в пълен обем правото на изслушване на лицето, то следва да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Въз основа на изложеното, в тежест на митническия орган е да обоснове на първо място „основателността“ на своите съмнения, неприемането на декларираните договорни стойности на внасяните стоки и решението си по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 – че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, поради което я определя по вторичните методи на член 74 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Съгласно член 22, параграф 6 и 7 от Регламент (ЕС) №952/2013 митническите органи са длъжни преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, да му съобщат мотивите, на които ще се основа решението, съответно са длъжни да

мотивират всяко решение, което е неблагоприятно за него.

Съответно в процедурата по член 140, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, лицата, адресати на решения за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин становището си относно елементите, на които административният орган възнамерява да основе своето решение. За целта тези лица следва да са надлежно уведомени за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изисквана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото им на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение.

При регламентиране на общата процедура във връзка с правото на изслушване, в член 8, параграф 1, буква „а“ от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 изрично е предвидено, че в съобщението, упоменато в член 22, параграф 6, първа алинея от Кодекса, се посочват: документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение.

Съдът намира, че в издадения акт митническите органи не са обосנוвали надлежно основателни съмнения относно стойността на автомобила, съответно приложението на член 140, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. От съдържанието на оспореното решение се установява, че митническата стойност на процесния автомобил е определена при завишаване на стойността, поради възприетото от органа становище, че действително платената или подлежаща на плащане цена в случая е установената в хода на проверката пазарна стойност на автомобила, установена от база данни, поддържана от трети лица на електронни адреси - <https://autoauctions.io>, както и en.bidfax.info без доказателства тези данни да са част от официален публичен регистър; да подлежат на съответен режим на съхранение и да имат характер на официален документ, т. е. на такъв, издаден от орган на власт или друг, упълномощен с правомощието орган, който да е оправомощен да съхранява, обработва и предоставя тези данни.

Описаните доводи не са достатъчни за да обосноват основателни съмнения, при наличие на представен писмен договор, а пред съда и на документи за реално извършено плащане на сумата от 2088 щатски долара. Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващото лице е предоставило всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказало е необходимото съдействие за извършване на митническия контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката са представени изискуемите документи. Административният орган не е оспорил автентичността на представените документи за придобиване на процесната стока и въпреки това е приел, че е налице основание за отхвърляне на декларираната за същата в нея митническа стойност. Липсва посочена причина за незачитане на данните относно платената сума по нея, предвид липсата на изрично оспорване на нейната автентичност. Безспорно е, че митническата стойност е договорната стойност на стоките, поради което е необходимо да бъде изследвана само и единствено действителната воля на страните в

извършената покупко-продажба, предвид, че от страна на жалбоподателя са представени на митническите органи своевременно документите, удостоверяващи цената на стоката, представляваща употребен автомобил.

Следва да се посочи, че справката, на която се позовава административният орган, представената от американските митнически власти – електронна информация за износ E. Export I., съдът счита, че има материалната доказателствена сила относно обстоятелството, че износителят е декларирал пред митническите органи в страната на износ посочената стойност, но в него липсват каквито и да е данни, че по-високата декларирана от износителя стойност е реално уговорената, респективно – заплатената или подлежаща на плащане цена. В тази връзка изцяло необоснован се явява изводът на митническия орган, че данните в ЕЕІ удостоверяват реално платената цена на стоката. Още повече, че са налице представени пред митническите власти договор за покупка на автомобила и пред съда доказателства за реално извършено плащане на декларираната в митническата декларация цена от 2088 щатски долара.

Предвид изложеното съдът намери, че не са налице основания за определяне на стойността на автомобила по реда на чл. 74, пар. 3, вместо по декларирания от жалбоподателката – чл. 70, параграф 1 на Регламент (ЕС) № 952/2013.

Отделно от това следва да се има предвид, че цената обявена на електронни адреси е към дата 14.07.2020г. Видно от приложеното по делото удостоверение за собственост/л. 220/ продавачът G. A. E. L. е придобил автомобила на същата дата - 14.07.2020г. Т.е. към 14.07.2020г., когато дружеството G. A. E. L. е придобило автомобила, обявената продажна цена е била 5800 щ. долара. По делото няма доказателства, дали това е окончателната цена, на която G. A. E. L. е купило автомобила, нито дали в периода 14.07.2020г. – 16.07.2020г. същият не е претърпял щета или не е установен дефект, нито Р. Ц. да е заплатила и други суми към G. A. E. L., освен тези за които по делото са налице данни – 2800 щатски долара. Съдът взе предвид и това, че разликата в цените в документите, представени пред американските и българските власти могат да се дължат, както на неправомерни действия на получателя на автомобила, така и на изпращача. Единствено, ако се установи, че получателят не е представил достоверни доказателства за платената по договора цена са налице основания за определяне на митническата стойност по реда на чл. 74, пар 3 от на Регламент (ЕС) № 952/2013. В случая такива доказателства не са установени.

По изложените съображения, оспореното Решение се явява незаконосъобразно по смисъла на чл.146, т. 3 и 4 от АПК и следва да бъде отменено.

Предвид изхода на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят поисканите и действително извършени разноски за производството, платими от ответника. Направени са разноски от 50 лева – внесена държавна такса, 600 лева – заплатено възнаграждение за един адвокат, съгласно представения Договор за правна защита и съдействие, което по своевременно направеното възражение на ответника съдът не намира за прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, събрания обем

доказателствен материал и осъщественото процесуално представителство, както и 80 лв. за превод на документи.

Водим от изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 32-550131/08.09.2023г. на Директор на Териториална Дирекция /ТД/ Митница Б., потвърдено с Решение № Р – 593/32-606948/26.10.2023г. на Директора на Агенция „Митници“, с което са определени допълнителни задължения на Р. Д. Ц., ЕГН [ЕГН], по митническа декларация с MRN 20BG001008024807R9/18.09.2020г. – 2118,56лв., от които вносно мито в размер на 662,05 лв. и ДДС в размер на 1456, 51 лв., във връзка с внос на катастрофирал пътнически автомобил от САЩ – D. CHALLENGER, шаси -2C3CDZAG2FH750204.

ОСЪЖДА ТД Митница Б., да заплати на Р. Д. Ц., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноси в размер на 730 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: